

PRIETENI ÎN FELUL NOSTRU

TESA ȘI LOCUL DE LÂNGĂ PRIETENI

Fiecare pas are loc într-o prietenie

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Coșul de dimineață

Tesa așeză trei mere într-un coș de nuiele și le acoperi cu un șervet. Nino o invitase la picnic, în poiana de lângă tei. Aveau să spună împreună o poveste, pe pătura cu trifoi.

Țestoasa încercă panglica prinsă în jurul coșului. Voia să ajungă cu merele întregi și cu propria întâmplare pregătită.

POVESTEA · 2 / 25

Drumul cunoscut

Pe cărare mirosea a iarbă încălzită. Tesa mergea încet, cu coșul legat pe carapace. Cunoștea fiecare cotitură, dar astăzi distanța i se părea mai mare.

La umbra unui gard, se opri să îndrepte șervetul. Un măr se rostogolise până la margine.

- Mai bine îl așez acum, își spuse ea.

POVESTEA · 3 / 25

Pătura cu trifoi

În poiană, Nino întindea pătura. Lângă el, pisicuța Rina netezea o pernă verde. Purta tricoul roz și fundița cu care venise de acasă.

- Aici ar putea sta Tesa, spuse Nino, arătând marginea joasă a păturii.

- De aici vede și coșul, și pe noi, răspunse Rina.

POVESTEA · 4 / 25

Povestea începută

Tesa auzi, dincolo de tufe, un hohot de râs. Nino povestea ceva despre un dovleac care semăna cu o cizmă.

Țestoasa se opri lângă tei. Dacă povestea lor începuse deja, poate că nu mai era loc pentru a ei. Privi coșul de pe carapace și întoarse capul spre drumul de acasă.

POVESTEA · 5 / 25

Un semn din poiană

Rina o zări printre florile înalte și ridică laba.

- Tesa! Suntem aici!

Nino se ridică și el, fără să părăsească pătura.

- Îți povesteam întâmplarea de ieri. Pe cea de azi o începem împreună.

Tesa mai făcu un pas. Nu trebuia să ghicească, de la distanță, ce hotărâseră ceilalți.

POVESTEA · 6 / 25

Întrebarea grea

Ajunsă aproape, Tesa lăsă ochii în jos.

- Credeam că v-ați plictisit așteptându-mă.

Rina se așeză pe vine, ca să o privească.

- Ne-am pregătit și am vorbit. Tu ai avut un drum mai lung.

- Și coșul acesta pare greu, adăugă Nino. Vrei să te ajut să-l dai jos când ajungi la pătură?

POVESTEA · 7 / 25

Ultimii pași

Tesa acceptă ajutorul pentru coș, dar mai avea de trecut peste o rădăcină groasă. Se opri să caute locul cel mai jos.

Rina porni să întindă laba, apoi o coborî.

- Vrei să te sprijini de mine?

- Mulțumesc. Pe aici pot singură, spuse Tesa și trecu cu grijă, fără să se grăbească.

POVESTEA · 8 / 25

Perna verde

La marginea păturii o aștepta perna. Era joasă și moale, cu o frunză cusută pe colț.

- Am păstrat-o pentru tine, spuse Nino.

Tesa privi locul liber dintre prietenii ei. Nu era un colț uitat în urma pregătirilor: cana și șervetul erau așezate chiar lângă pernă. Cineva se gândise la ea înainte să sosească.

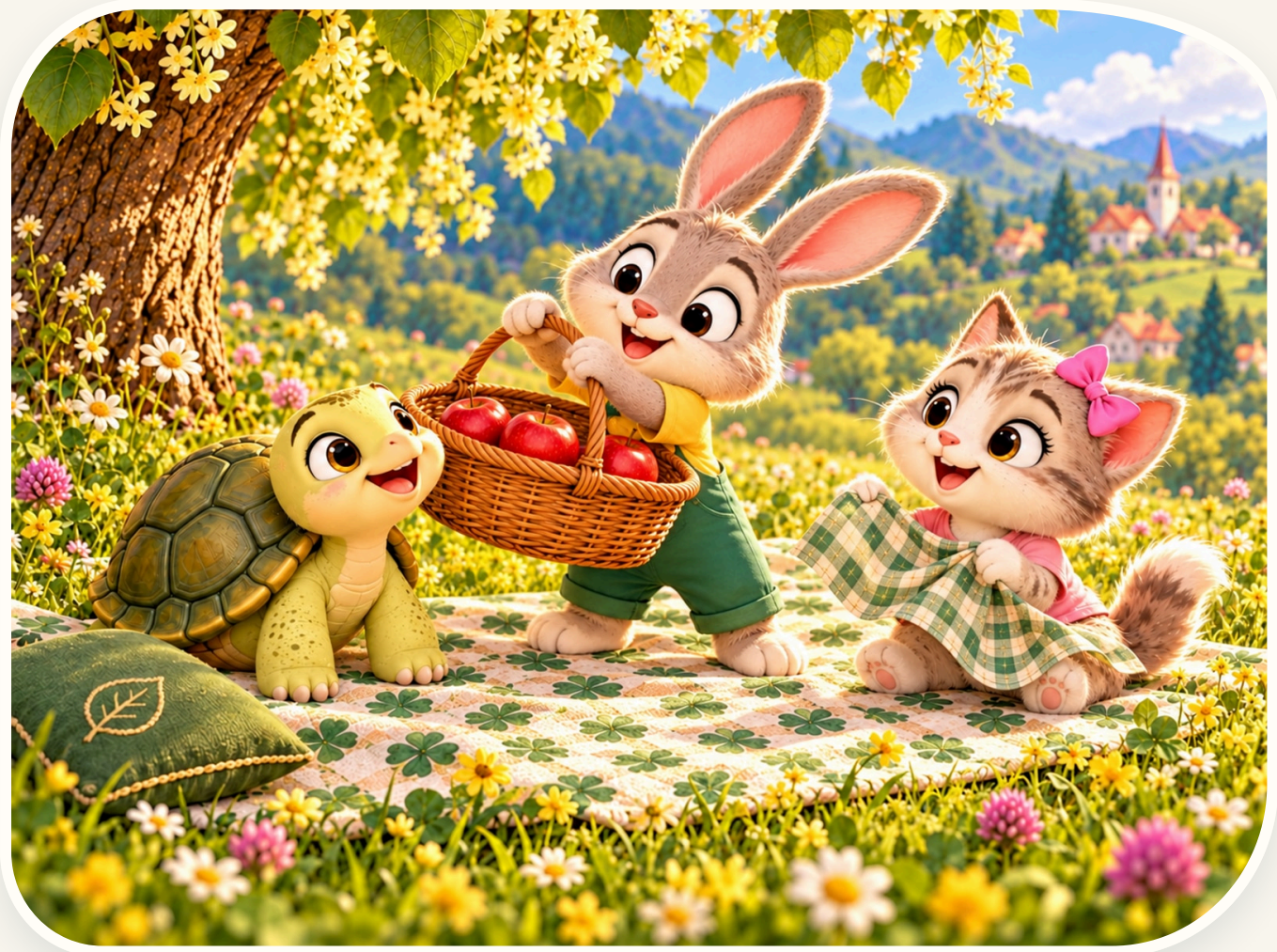

POVESTEA · 9 / 25

Coșul coborât

Nino desfăcu panglica numai după ce Tesa îi arătă nodul. Ridică apoi coșul cu amândouă labele și îl puse pe pătură.

Rina ținu șervetul, ca să nu-l ia vântul.

- Trei mere! observă ea.

- Le-am ales unul câte unul, spuse Tesa. Cel cu pata aurie este cel mai dulce, după miros.

POVESTEA · 10 / 25

Un măr pentru fiecare

Împărțiră merele. Tesa îi oferi Rinei mărul cu pata aurie, iar Nino îl primi pe cel rotund, care încercase să fugă din coș.

- Al meu are o frunză mică, spuse Tesa.

Se auzi primul crănțănit. Câteva clipe, în poiană nu mai povesti nimeni. Prietenii gustau, iar vântul mișca florile de lângă pătură.

POVESTEA · 11 / 25

O regulă pentru poveste

Nino aduse din coșul de lemn o frunză lată, uscată.

- Cine o ține începe. Apoi o dă mai departe.

Rina aprobă, dar Tesa se gândi puțin.

- Și dacă nu-mi vine continuarea imediat?

- Ținem loc și pentru o pauză, răspunse Nino.

Așeză frunza în fața ei, fără să-i ceară să înceapă.

POVESTEA · 12 / 25

Poteca dintre flori

Tesa privi spre cărare.

- Astăzi am văzut ceva ce ieri nu era acolo: o floare albastră ieșită dintre două pietre.

Rina se aplecă, curioasă.

- Chiar pe potecă?

- La margine. M-am oprit și am ocolit-o. Așa am observat și o furnică ducând o sămânță mai mare decât capul ei.

POVESTEA · 13 / 25

Graba iepurelui

Nino întinse laba spre frunză.

- Știu! Furnica putea să...

Se opri când văzu că Tesa nu terminase. Își trase laba înapoi.

- Spune tu mai departe.

Țestoasa zâmbi. Voia să povestească tocmai cum furnica găsise un drum pe sub o frunză, fără să lase sămânța în urmă.

POVESTEA · 14 / 25

Drumul mic

Tesa descrise umbra frunzei, pietricica ocolită și sămânța care se prinsese de un fir de iarbă. Nu fusese o aventură zgomotoasă, însă pe ea o ținuse locului câteva minute.

Când încheie, îi întinse frunza Rinei.

- Acum poți inventa tu ce s-a întâmplat după colț. Eu nu am mai văzut.

POVESTEA · 15 / 25

Continuarea Rinei

Rina hotărî că furnica ajunsese la o poartă de rădăcini. Alte două furnici veniseră să o ajute.

- Au tras toate de sămânță? întrebă Nino.

- Mai întâi au făcut loc, răspunse Rina. Poarta era prea îngustă.

Tesa chicoti. Îi plăcea că povestea ei adevărată deschisese o ușă spre o întâmplare inventată.

POVESTEA · 16 / 25

Umbra se mută

Când frunza ajunse la Nino, soarele încălzise marginea păturii. Rina își mută cana, iar Tesa simți perna fierbinte într-un colț.

- Umbra teiului a plecat puțin mai încolo, observă ea.

Nino privi iarba. Locul pregătit cu atâta grijă dimineață nu mai era cel mai răcoros. Povestea putea aștepta cât mutau picnicul.

POVESTEA · 17 / 25

Întrebarea potrivită

- Te mutăm pe pernă? întrebă Rina.

Tesa clătină blând din cap.

- Mă ridic eu. Voi puteți muta pătura, dacă duceți întâi cănile.

Nino strânse merele începute în șervete separate. Rina luă perna și cana. Tesa coborî pe iarbă. Fiecare avea ceva de făcut, iar nimeni nu trebuia purtat fără să fie întrebat.

POVESTEA · 18 / 25

Din nou împreună

Trasă puțin spre trunchi, pătura încăpu între două rădăcini. Rina puse perna într-un loc neted, iar Tesa verifică dacă vede bine fețele amândurora.

- Aici e minunat.

Nino așeză coșul de lemn la îndemână și se lăsă lângă ea.

Nu refăcuseră tot picnicul. Schimbaseră doar lucrurile de care aveau nevoie.

POVESTEA · 19 / 25

Sfârșitul furnicii

Nino primi frunza și găsi în sfârșit continuarea. Furnicile lărgiseră poarta, dar sămânța se rostogolise într-o parte. Atunci făcuseră o potecă mică, din fire uscate.

- Și au ajuns acasă, încheie el.

- Cu pauze? întrebă Tesa.

- Cu două pauze, spuse Nino. Una pentru apă și una ca să se uite la cer.

POVESTEA · 20 / 25

Trei feluri de a vedea

Rina desenă cu degetul pe pătură drumul imaginar al furnicilor.

- Eu m-am gândit la poartă.

- Eu, la potecă, spuse Nino.

- Iar eu am văzut sămânța de pe drum, adăugă Tesa.

Niciunul nu ar fi spus singur aceeași poveste. Împreună găsiseră începutul, încurcătura și ieșirea din ea.

POVESTEA · 21 / 25

Ce a rămas în coș

Din mere rămăseseră cotoarele. Rina le strânse într-un șervet, să le ducă acasă, în vasul pentru resturi vegetale. Nino căută pe sub pătură o cană răsturnată.

Tesa găsi frunza de povestit lângă pernă.

- O păstrăm?

- Dacă vrei, spuse Nino. Data viitoare putem începe chiar de unde am rămas.

POVESTEA · 22 / 25

Drumul de întoarcere

Tesa privi lumina dintre copaci. Pentru ea, întoarcerea avea să dureze mai mult.

- Aș porni acum, cât drumul este încă luminos.

Rina nu încercă să o convingă să mai stea.

- Strângem și venim cu tine până la tei.

Nino legă pătura, iar Tesa își așeză coșul gol. Nu mai avea de dus mere, ci o frunză.

POVESTEA · 23 / 25

Floarea albastră

La cotitură, Tesa le arătă floarea dintre pietre. Nino se aplecă atât de repede, încât aproape trecu de ea.

- Acum am văzut-o!

Rina se opri lângă el. Toți trei priviră petalele mici, mișcate de vânt.

- Dacă mergeam singur, poate o ratam, spuse Nino.

De data aceasta, pasul Tesei îi ajutase pe ceilalți să descopere ceva.

POVESTEA · 24 / 25

O invitație limpede

Lângă tei, hotărârâ să se vadă din nou. Rina propuse să înceapă pregătirile mai târziu, ca Tesa să poată pleca după răcoarea dimineții.

- Și povestea comună o începem când suntem toți, spuse Nino.

Tesa încuviință. Acum știa ce o așteaptă. Nu mai trebuia să se oprească lângă copac, întrebându-se dacă venise prea târziu.

POVESTEA · 25 / 25

Locul păstrat

Acasă, Tesa puse frunza pe poliță. Își aminti perna verde, întrebarea Rinei și clipa când Nino o lăsase să termine.

Un loc între prieteni însemna toate acestea: să fii așteptat, ascultat și întrebat de ce ai nevoie. Prietenia nu cere tuturor același pas. Face loc fiecăruia, ca drumul și povestea să poată fi împărțite.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Țestoasa și locul păstrat.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.